

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

2 Accusans verbo non vincis simplice præsul.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

QUESTIO II.

Quod autem queritur, si Episcopus in accusatore accusacionem vertere voluerit, an sua simplici assertioni fides sit adhibenda, facile solvitur, si sanctorum Patrum auctoritas diligenter inspicatur. Vt enim sancti Patres definiunt, nullius a persona quantumlibet exaceritate confessioni fides est adhibenda, nisi competentes probationes exhibeat.

C. I. ¶ Episcopus alicui crimen obijciens, in synodo probet, quod obijcit.

Unde in Carthagenen. concilio IV. c. 29. legitur.

Episcopus si clerico, vel laico crimen impegerit, deducatur ad probationem in synodum.

Sed obijciatur. Si se solum alicui scelere confitium noverit, probare illud testibus non valet. Quod ergo tunc sibi faciendum sit, ex concilio Vasentii l. c. s. sic diffinitur.

C. II. ¶ Episcopus non proferat, quod probare non potest.

Si tantum Episcopus alicui scelere se confitium noverit, quamdiu probare non potest, nihil proferat, sed cum ipso ad compunctionem eius secretis correctionibus elaboret. Quod si forte correptus pertinacior fuerit, & se communi publicae ingesserit, etiam si Episcopus in redarguendo illo, quem reum iudicat, probatione deficiat, indemnatus i. (licet ab iis, qui nihil sciunt, secedere ad tempus pro persona majoris auctoritate jubetur:) ille tamen, quamdiu nihil probari potest, in communionem omnium, praterquam eius, qui eum reum iudicat, permanebit.

¶ Indemnatus. In originali legitur indemnatus licet, ab his, qui nihil sciunt, secedere ad tempus pro persona majoris auctoritatis jubetur, illo, quamdiu probari nihil potest, in communionem omnium, praterquam eius, qui eum reum iudicat, pertinente.

C. III. ¶ De Episcopo, qui sibi soli dicit aliquem crimen suum fuisse confessum.

Item ex concilio Africano c. 99. & 100.

Placuit ut si quando Episcopus dicit aliquem sibi soli proprium crimen fuisse confessum, atque ille negat, & non putet ad injuriam suam Episcopus pertinere, quod illi soli non creditur. Et si scrupulo propria conscientia se dicit neganti nolle communicare, quamdiu excommunicaverit suus Episcopus, eidem Episcopo ab aliis non communicetur. Episcopus ut magis caveat Episcopus, ne dicat in quenquam, quod aliis documentis convincere non potest.

¶ Communicare. Sic in Carthagenen. VII. cap. 5. cui ad verbum respondet hoc capit. In Africano autem, hic sequitur, secretè tamen si interdicit ei communionem, donec obtemperet: quemadmodum & apud Burchardum. Sequentia autem verba, Quamdiu, &c. sunt initium capituli centesimi.

QUESTIO III.

Iudicium vero Archiepiscopi alterius provincie alicui expectere non licet.

C. I. ¶ Alterius parochianum alicui iudicare non licet. Unde Gregorius ait respons. 9. ad Augustinum Anglorum Episcopum.

Scriptum est in lege, g. [Per alienam messem transiens, falcem mittere non debet, sed manu sua cooperere, & man-

a 31. q. 6. c. ult. b Ivo p. 5. cap. 364. c & Caribag. 7. cap. 3. d Burch. l. 12. c. 127. Ivo p. 5. c. 363. e neget, & pariter noverit, non putet, & c. Africanum. f alibi ab aliquot exemplaribus. g Deut. 23.

ducere.] Falcem ergo iudicii mittere non poterit segetem, quæ alteri videtur esse commissa: sed percussum a boni operis frumenta Dominica vitiorum facis paleis expolia, & in ecclesiæ corpus monendo, & peccando, quasi mandando, converte.

C. II. ¶ Quæ civitates unaquaque provincie habeat.

Item Pelagius Papa II. epist. i. omnibus Episcopis.

Sicut b certam provinciam esse, quæ habet decem, aut undecim civitates, & unum regem, & 10000 minores potestates sub se, & unum metropolitano, aliosque suffraganeos d. x. vel xi. Episcopos iudiciorum quorum iudicium omnes causæ Episcoporum, & quorum iudicium sacerdotum, ac civitatum referantur, ut ab omnibus iuste, consona voce discernantur, nisi aliorum auctoritatem fuerit ab iis, qui iudicandi sunt, appellatum. Unde non oportet ut degradetur, vel deponatur unaquaque provincia, sed apud semetipsam habeat iudices, sacerdotes, & Episcopos, singulos iudicet secundum ordines suos, & quicunque causam habuerit, a suis iudicibus iudicetur, & non ab alienis, nisi est a suæ iustis iudicibus provincie, & non ab extraneis nisi (ut iam est prælibatum,) a iudicandis g fuerit appellatum.

C. III. ¶ Non aliorum, sed Primatus suffraganeis quoque se subijciat Episcopus. Item Nicolaus Papa.

Denique Suffraganeus b, si tale in se crimen noverit, non recte possit Episcopatu privari, vel infirmari, sentiebat forsitan prægravari, qua impeditus nullus possit proximo sua prælatione prodesse, Primatus sui debuerat, & non aliorum diocesanos Antistitium prælatum iudicium. Quod si qualibet ambiguitas, vel aliquot rursus super eius examinatione, vel Episcopatus obprobriatione oborta fuisset contentio, ex more ad Archiepiscopam sedem referri convenerat, & nostra in his omnibus debuerant cuncti decreta penitus expectare. Quoties opus fuit i. hæc non dolemus, & iudicissimum ministerium vestram vehementer efflagito, ut iam dictus Suffraganeus Episcopus proprio restitatur Episcopio: & si pro reprehensione dignum gessit, postea vel correctione, & digna animadversione definitur.

¶ Omittitur. Locus hic emendatus est ex ipsius Gratiani codicibus. Est tamen casus, in quo Episcopus, alterius parochianum communicare valet.

C. IV. ¶ Quando Episcopus alterius parochianum excommunicare valet.

Unde in concilio apud Compendium, cap. 1.

Placuit i pro communi utilitate, & instante necessitate, ut nullus Episcoporum graviter ferat, si eius parochianum pro deprædationis causa alter Episcopatus communicaverit.

C. V. ¶ De eodem. PALEA. [Item ex concilio Meldensi, c. 2.]

De illis autem, qui intra parochiam beneficium, aut hæreditatem habent, & alterius Episcopi parochiani sunt, & de loco ad locum iter faciunt, & rapinam, & deprædationes peragunt, placuit, ut excommunic-

a Assuetum. b Polye. l. 5. tit. 1. Anf. l. 6. c. 107. Piana l. 1. cap. 24. c Episcopum. d orig. d suffraganeus. e d. d. decernantur. f al. externis. g al. iudicant. h unde suffraganeus. i. sicut. 30. cap. 13. i Burchard. lib. 1. cap. 12. Ivo part. 24. cap. 1. k Extra. de rapt. cap. 1. Burchard. lib. 71. cap. 41. Ivo part. 24. cap. 109.

